

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 734/2013

af 22. juli 2013

om ændring af forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 109,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som led i den gennemgribende modernisering af statsstøttereglerne, som skal bidrage til såvel gennemførelsen af Europa 2020-strategien for vækst⁽¹⁾ som til budgetkonsolideringen, bør der sikres en effektiv og ensartet anvendelse af artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) i hele Unionen. Med forordning (EF) nr. 659/1999⁽²⁾ blev Kommissionens hidtidige praksis kodificeret og styrket for at øge retssikkerheden og støtte udviklingen af statsstøttepolitikken under åbne forhold. I lyset af erfaringen med dens anvendelse og i lyset af den seneste udvikling, bl.a. udvidelsen af Unionen og den økonomiske og finansielle krise, bør visse aspekter af forordning (EF) nr. 659/1999 dog ændres, for at Kommissionen kan handle mere effektivt.
- (2) Vurderingen af alle anmeldte eller ulovlige statsstøtteforanstaltningers forenelighed med det indre marked henhører i henhold til artikel 108 i TEUF under Kommissionens enekompetence, og det bør derfor sikres, at Kommissionen med henblik på statsstøttereglernes håndhævelse har beføjelse til at anmode om alle nødvendige markedsoplysninger fra enhver medlemsstat, virksomhed eller sammenslutning af virksomheder, når den er i tvivl om, hvorvidt den pågældende foranstaltning er forenelig med EU-reglerne, og derfor har indledt den formelle

undersøgelingsprocedure. Kommissionen bør navnlig gøre brug af denne beføjelse i sager, hvor det viser sig at være nødvendigt med en kompleks og grundig vurdering. Kommissionen bør, når den tager stilling til, om der skal gøres brug af denne beføjelse, tage behørigt hensyn til varigheden af den foreløbige undersøgelse.

- (3) Med henblik på vurderingen af en støtteforanstaltningens forenelighed efter indledningen af den formelle undersøgelingsprocedure og navnlig i forbindelse med teknisk komplicerede sager, der kræver en grundig vurdering, bør Kommissionen ved simpel begæring eller ved afgørelse kunne afkræve enhver medlemsstat, virksomhed eller sammenslutning af virksomheder alle markedsoplysninger, der er nødvendige for, at den kan afslutte sin vurdering, hvis de oplysninger, som den pågældende medlemsstat har afgivet under den foreløbige undersøgelse, ikke er tilstrækkelige, idet den tager behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet, navnlig for små og mellemstore virksomheder.
- (4) I betragtning af det særlige forhold, der består mellem støttemodtagere og den pågældende medlemsstat, bør Kommissionen kun kunne begære oplysninger fra en støttemodtager med den pågældende medlemsstats samtykke. Det, at modtageren af den pågældende støtteforanstaltning afgiver oplysninger, udgør ikke et retsgrundlag for bilaterale forhandlinger mellem Kommissionen og den pågældende modtager.
- (5) Kommissionen bør udvælge modtagerne af begæring om oplysninger på grundlag af objektive kriterier, der fastsættes fra sag til sag, idet den, når begæringen rettes til et udvalg af virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, sikrer, at udvalget af respondenter er repræsentativt inden for hver kategori. De ønskede oplysninger bør navnlig omfatte faktuelle selskabs- og markedsoplysninger og faktabaserede analyser af, hvordan markedet fungerer.
- (6) Kommissionen, der tager initiativet til proceduren, bør være ansvarlig for at kontrollere dels medlemsstaternes, virksomhedernes eller virksomhedssammenslutningernes videregivelse af oplysninger dels den påståede fortrolige karakter af de oplysninger, der skal videregives.

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen, Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, KOM(2010) 2020 endelig af 3.3.2010.

⁽²⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

- (7) For at kunne sikre, at enhver virksomhed eller sammenslutning af virksomheder efterkommer begæringer om oplysninger, bør Kommissionen efter behov kunne pålægge sanktioner i form af rimelige bøder og tvangsbøder. Ved fastsættelsen af bøders og tvangsbøders størrelse bør Kommissionen tage behørigt hensyn til proportionalitets- og rimelighedsprincippet, navnlig for små og mellemstore virksomheder. De parter, der anmodes om at afgive oplysninger, har visse rettigheder, som bør beskyttes ved at give dem mulighed for at fremsætte bemærkninger, inden det eventuelt besluttes at pålægge dem bøder eller tvangsbøder. Den Europæiske Unions Domstol bør have fuld prøvelsesret vedrørende sådanne bøder og tvangsbøder, jf. artikel 261 i TEUF.
- (8) Under behørig hensyntagen til proportionalitets- og rimelighedsprincippet bør Kommissionen kunne nedsætte tvangsbøderne eller helt give afkald på dem, når modtagerne af begæringer om oplysninger afgiver de ønskede oplysninger, også selv om det sker efter fristens udløb.
- (9) Medlemsstaterne kan ikke pålægges bøder og tvangsbøder, da de i henhold til artikel 4 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) har pligt til at samarbejde loyalt med Kommissionen og give Kommissionen alle de oplysninger, som den har behov for med henblik på at varetage sine opgaver i henhold til forordning (EF) nr. 659/1999.
- (10) Med henblik på at beskytte den pågældende medlemsstats ret til et forsvar bør den modtage kopi af de begæringer om oplysninger, der sendes til andre medlemsstater, virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, og have mulighed for at kommentere de modtagne bemærkninger. Den bør også underrettes om, hvilke virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, der er begæret oplysninger fra, medmindre disse enheder har godtgjort, at de har en legitim interesse i, at deres identitet beskyttes.
- (11) Kommissionen bør tage behørigt hensyn til virksomhedernes legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder. Den bør i en afgørelse ikke kunne anvende fortrolige oplysninger fra respondenter, som ikke kan aggregeres eller på anden måde anonymiseres, medmindre den på forhånd har fået deres tilladelse til at videregive oplysningerne til den pågældende medlemsstat.
- (12) For de tilfælde, hvor oplysninger, der er markeret som fortrolige, ikke ser ud til at være undergivet tavshedspligt, bør der indføres en mekanisme, der giver Kommissionen mulighed for at afgøre, i hvilket omfang sådanne oplysninger kan videregives. I enhver sådan afgørelse om at afvise krav om fortrolig behandling bør der anføres en frist, ved hvis udløb oplysningerne videregives, således at respondenter har mulighed for at påberåbe sig den juridiske beskyttelse, han har adgang til, herunder enhver foreløbig forholdsregel.
- (13) Kommissionen bør på eget initiativ kunne undersøge oplysninger om ulovlig støtte fra enhver kilde med henblik på at sikre overholdelsen af artikel 108 i TEUF og navnlig anmeldelseskravet og standstillklausulen i artikel 108, stk. 3, i TEUF og vurdere støttens forenelighed med det indre marked. Klager er i den forbindelse en vigtig informationskilde til afsløring af overtrædelser af EU-reglerne om statsstøtte.
- (14) For at forbedre kvaliteten af de klager, der indgives til Kommissionen, og samtidig øge gennemsigtigheden og retssikkerheden er det hensigtsmæssigt at fastlægge, hvilke betingelser en klage bør opfylde for at sikre, at Kommissionen råder over oplysninger om en påstået ulovlig støtte, og der kan indledes en foreløbig undersøgelse. Klager, der ikke opfylder disse betingelser, bør behandles som generelle markedsoplysninger og bør ikke nødvendigvis føre til undersøgelser, der iværksættes på eget initiativ.
- (15) Klagere bør pålægges at godtgøre, at de er interesserede parter som omhandlet i artikel 108, stk. 2, i TEUF og artikel 1, litra h), i forordning (EF) nr. 659/1999. De bør også pålægges at afgive visse oplysninger i en form, som Kommissionen bør have beføjelse til at fastlægge i en gennemførelsesbestemmelse. For ikke at fjerne incitamentet for potentielle klagere bør gennemførelsesbestemmelsen tage hensyn til, at de krav, der stilles til interesserede parter i forbindelse med indgivelse af en klage, ikke bør være byrdefulde.
- (16) Det er af hensyn til retssikkerheden hensigtsmæssigt at fastsætte forældelsesfrister for pålæg og fuldbyrdelse af bøder og tvangsbøder.

2. Kommissionen må kun begære oplysninger:

- a) der vedrører formelle undersøgelser, som Kommissionen har betegnet som ineffektive til dato, og
- b) der vedrører støttemodtagerne, såfremt den pågældende medlemsstat giver sit samtykke til begæringen.

3. Virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, der afgiver oplysninger efter en begæring fra Kommissionen om markedsoplysninger i henhold til stk. 6 og 7, skal afgive deres svar samtidigt til Kommissionen og den pågældende medlemsstat, for så vidt de forelagte dokumenter ikke indeholder oplysninger, der er fortrolige i forhold til den pågældende medlemsstat.

Kommissionen styrer og overvåger videregivelsen af oplysninger mellem de berørte medlemsstater, virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder og kontrollerer den påståede fortrolige karakter af de videregivne oplysninger.

4. Kommissionen må kun begære oplysninger, som medlemsstaten, virksomheden eller sammenslutningen af virksomheder eller en medlemsstat, som er berørt af begæringen, er i besiddelse af.

5. Medlemsstaterne afgiver oplysningerne på grundlag af en simpel begæring og inden for en af Kommissionen fastsat frist, der normalt ikke bør overstige en måned. Hvis en medlemsstat ikke afgiver de ønskede oplysninger inden udløbet af fristen, eller hvis oplysningerne er ufuldstændige, sender Kommissionen en rykkerskrivelse.

6. Kommissionen kan ved simpel begæring anmode en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder om at afgive oplysninger. Når Kommissionen sender en simpel begæring om oplysninger til en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder, anfører den retsgrundlaget og formålet med begæringen, præciserer, hvilke oplysninger der kræves, og fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken oplysningerne skal afgives. Den henviser desuden til de bøder, der er omhandlet i artikel 6b, stk. 1, og som pålægges ved afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger.

7. Kommissionen kan ved afgørelse afkræve en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder oplysninger. Når Kommissionen ved afgørelse pålægger en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder at afgive oplysninger, anfører den retsgrundlaget og formålet

med begæringen, og præciserer, hvilke oplysninger der kræves, og fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken oplysningerne skal afgives. Den henviser desuden til de bøder, der er omhandlet i artikel 6b, stk. 1, og henviser til eller pålægger de tvangsbøder, der er omhandlet i artikel 6b, stk. 2, alt efter hvad der er relevant. Den henviser derudover til den ret, som virksomheden eller sammenslutningen af virksomheder har til at få afgørelsen prøvet ved Den Europæiske Unions Domstol.

8. Ved fremsættelse af en begæring i henhold til stk. 1 eller 6 eller vedtagelse af en afgørelse i henhold til stk. 7 skal Kommissionen endvidere samtidigt give den pågældende medlemsstat en kopi heraf. Kommissionen angiver de kriterier, der er lagt til grund for udvælgelsen af modtagerne af begæringen eller afgørelsen.

9. Virksomhedernes indehavere eller disses repræsentanter eller, hvis der er tale om juridiske personer eller selskaber eller foreninger uden status som juridisk person, de personer, der ifølge lov eller vedtægt har beføjelse til at repræsentere dem, afgiver de ønskede oplysninger på deres vegne. Behørigt befuldmægtigede personer kan afgive de ønskede oplysninger på deres klienters vegne. Sidstnævnte bærer det fulde ansvar, såfremt de afgivne oplysninger er urigtige, ufuldstændige eller vildledende.

Artikel 6b

Bøder og tvangsbøder

1. Kommissionen kan, hvis det skønnes nødvendigt og rimeligt, ved afgørelse pålægge virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder bøder på op til 1 % af den samlede omsætning i det foregående regnskabsår, hvis de forsætligt eller ved grov uagtsomhed:

- a) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger som svar på en begæring fremsat i henhold til artikel 6a, stk. 6
- b) afgiver urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger som svar på en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 6a, stk. 7, eller ikke afgiver oplysningerne inden for den fastsatte frist.

2. Kommissionen kan ved afgørelse pålægge virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder tvangsbøder, såfremt en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder ikke afgiver fuldstændige og rigtige oplysninger som begæret af Kommissionen ved en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 6a, stk. 7.

Tvangsbøderne må ikke overstige 5 % af den pågældende virksomheds eller sammenslutnings gennemsnitlige daglige omsætning i det foregående regnskabsår for hver arbejdsdag, fristen overskrides, beregnet fra det tidspunkt, der er fastsat i afgørelsen, indtil den afgiver fuldstændige og rigtige oplysninger som begæret af Kommissionen.

3. Ved fastsættelsen af bødens eller tvangsbødens størrelse tages der hensyn til overtrædelsens art, grovhed og varighed under behørig hensyntagen til proportionalitets- og rimelighedsprincippet, navnlig for små og mellemstore virksomheder.

4. Når virksomhederne eller sammenslutningerne af virksomheder har efterkommet den forpligtelse, til hvis opfyldelse tvangsbøden er pålagt, kan Kommissionen fastsætte tvangsbødens endelige størrelse til et mindre beløb end det, den oprindelige afgørelse om at pålægge tvangsbøder ville føre til. Kommissionen kan også give afkald på en tvangsbøde.

5. Inden Kommissionen vedtager en afgørelse i henhold til stk. 1 eller 2, fastsætter den en sidste frist på to uger for modtagelsen af de manglende markedsoplysninger fra de pågældende virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder og giver også dem mulighed for at fremsætte bemærkninger.

6. Den Europæiske Unions Domstol har fuld prøvelsesret, jf. artikel 261 i TEUF, vedrørende de bøder eller tvangsbøder, som Kommissionen pålægger. Den kan ophæve, nedsætte eller forhøje den pålagte bøde eller tvangsbøde.«

4) I artikel 7 indsættes som stk. 8, 9 og 10:

»8. Inden Kommissionen vedtager en afgørelse i henhold til stk. 2-5, giver den den pågældende medlemsstat mulighed for inden for en frist, der normalt ikke må overstige en måned, at fremsætte bemærkninger til de oplysninger, som Kommissionen har modtaget, og som er blevet givet til den pågældende medlemsstat i medfør af artikel 6a, stk. 3.

9. Kommissionen må i en afgørelse vedtaget i henhold til stk. 2-5 ikke anvende fortrolige oplysninger fra respondenter, som ikke kan aggregeres eller på anden måde anonymiseres, medmindre den har fået deres tilladelse til at videregive oplysningerne til den pågældende medlemsstat. Kommissionen kan vedtage en begrundet afgørelse, som meddeles den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder, og hvori den fastslår, at de oplys-

ninger, som respondenterne har markeret som fortrolige, ikke er undergivet beskyttelse, og fastsætter en frist, ved hvis udløb oplysningerne offentliggøres. Fristen skal være mindst en måned.

10. Kommissionen tager behørigt hensyn til virksomhedernes legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger. En virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder, som afgiver oplysninger i henhold til artikel 6a, og som ikke er begunstiget af den pågældende statsstøtteforanstaltning, kan under henvisning til risikoen for skade kræve, at dens identitet ikke meddeles den pågældende medlemsstat.«

5) I artikel 10 affattes stk. 1 og 2 således:

»1. Kommissionen kan på eget initiativ undersøge oplysninger om påstået ulovlig støtte fra enhver kilde, jf. dog artikel 20.

Kommissionen undersøger straks enhver klage, som indgives af en interesseret part i henhold til artikel 20, stk. 2, og sikrer, at den pågældende medlemsstat holdes fuldt og regelmæssigt underrettet om undersøgelsens forløb og resultater.

2. Om nødvendigt fremsætter Kommissionen en begæring om oplysninger over for den pågældende medlemsstat. Artikel 2, stk. 2, og artikel 5, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse.

Efter indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure kan Kommissionen også begære oplysninger af en anden medlemsstat, en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder i overensstemmelse med artikel 6a og 6b, der finder tilsvarende anvendelse.«

6) Efter artikel 14 indsættes følgende kapiteloverskrift:

»KAPITEL IIIA

FORÆLDELSESFRISTER.

7) Overskriften til artikel 15 affattes således:

»Forældelsesfrist for krav om tilbagebetaling af støtte.«

8) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 15a

Forældelsesfrist for pålæg af bøder og tvangsbøder

1. De beføjelser, som Kommissionen har i henhold til artikel 6b, forældes efter tre år.

2. Den i stk. 1 fastsatte frist regnes fra den dag, hvor den i artikel 6b omhandlede overtrædelse fandt sted. Ved vedvarende eller gentagne overtrædelser regnes fristen dog først fra den dag, hvor overtrædelsen er ophørt.

3. Enhver foranstaltning, som Kommissionen træffer med henblik på undersøgelsen eller proceduren i forbindelse med en i artikel 6b omhandlet overtrædelse, afbryder forældelsesfristen for pålæggelse af bøder eller tvangsbøder med virkning fra det tidspunkt, hvor foranstaltningen blev meddelt den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder.

4. Forældelsesfristen løber på ny efter hver afbrydelse. Forældelsesfristen udløber dog senest den dag, hvor der er forløbet en periode på seks år, uden at Kommissionen har pålagt en bøde eller tvangsbøde. Denne periode forlænges med den tid, hvor forældelsesfristen har været suspenderet i henhold til stk. 5.

5. Forældelsesfristen for pålæggelse af bøder eller tvangsbøder suspenderes, så længe Kommissionens afgørelse verserer for Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 15b

Forældelsesfrister for tvangsfuldbyrdelse af bøder og tvangsbøder

1. Kommissionens beføjelse til at tvangsfuldbyrde afgørelser, der er vedtaget i henhold til artikel 6b, forældes efter fem år.

2. Den i stk. 1 fastsatte forældelsesfrist regnes fra den dag, hvor den i henhold til artikel 6b vedtagne afgørelse bliver endelig.

3. Den i stk. 1 omhandlede forældelsesfrist afbrydes ved:

- a) meddelelse af en afgørelse om ændring af bødens eller tvangsbødens oprindelige størrelse eller om afvisning af en anmodning om en sådan ændring
- b) ethvert skridt, der tages af en medlemsstat på Kommissionens anmodning eller af Kommissionen med henblik på tvangsinddrivelse af bøden eller tvangsbøden.

4. Forældelsesfristen løber på ny efter hver afbrydelse.

5. Den i stk. 1 fastsatte forældelsesfrist suspenderes, så længe

- a) respondenten indrømmes betalingshensstand
- b) tvangsinddrivelsen er suspenderet i henhold til en afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol.«

9) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Misbrug af støtte

I tilfælde af misbrug af støtte kan Kommissionen indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter artikel 4, stk. 4, jf. dog artikel 23. Artikel 6, 6a, 6b, 7, 9 og 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 12-15 finder tilsvarende anvendelse.«

10) Artikel 20, stk. 2, affattes således:

»2. Alle interesserede parter kan indgive en klage for at underrette Kommissionen om påstået ulovlig støtte eller om påstået misbrug af støtte. Den interesserede part skal i den forbindelse behørigt udfylde en formular, som er fastlagt i en gennemførelsesbestemmelse, jf. artikel 27, og skal angive obligatoriske oplysninger, der anmodes om deri.

Hvis Kommissionen vurderer, at den interesserede part ikke har overholdt den obligatoriske klageformular, eller at de faktiske og retlige omstændigheder, som den interesserede part beskriver, ikke giver et tilstrækkeligt grundlag til efter en indledende undersøgelse at kunne påvise, at der foreligger ulovlig støtte eller misbrug af støtte, underretter Kommissionen den interesserede part herom og opfordrer den til at fremsætte bemærkninger inden for en fastsat frist, der normalt ikke må overstige en måned. Hvis den interesserede part ikke har fremsat sine bemærkninger inden for den fastsatte frist, anses klagen for at være trukket tilbage. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat, når en klage anses for at være trukket tilbage.

Kommissionen sender klageren en kopi af enhver afgørelse i en sag, der vedrører klagens indhold.«

11) Efter artikel 20 indsættes følgende kapitel:

»KAPITEL VIA

UNDERSØGELSER AF ERHVERVSSEKTORER OG STØTTEINSTRUMENTER

Artikel 20a

Undersøgelser af erhvervssektorer og støtteinstrumenter

1. Hvis der ud fra de tilgængelige oplysninger er en begrundet mistanke om, at statsstøtteforanstaltninger rettet til en bestemt sektor eller baseret på et bestemt støtteinstrument kan begrænse eller fordreje konkurrencen væsentligt på det indre marked i flere medlemsstater, eller at eksisterende støtteforanstaltninger rettet til en bestemt sektor i flere medlemsstater ikke eller ikke længere er forenelige med det indre marked, kan Kommissionen undersøge denne erhvervssektor eller brugen af det pågældende støtteinstrument i forskellige medlemsstater. I forbindelse med undersøgelsen kan Kommissionen anmode medlemsstaterne og/eller de pågældende virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder om at afgive de nødvendige oplysninger med henblik på anvendelsen af artikel 107 og 108 i TEUF, idet den tager behørigt hensyn til proportionalitetsprincippet.

Kommissionen begrundet undersøgelsen og valget af modtagerne i alle anmodninger om oplysninger i henhold til denne artikel.

Kommissionen offentliggør en rapport om resultaterne af sin undersøgelse af bestemte erhvervssektorer eller bestemte støtteinstrumenter i forskellige medlemsstater og opfordrer medlemsstaterne og enhver berørt virksomhed eller sammenslutning af virksomheder til at fremsætte bemærkninger.

2. Oplysninger, der indhentes fra sektorundersøgelser, kan benyttes inden for rammerne af denne forordnings procedurer.

3. Artikel 5, 6a og 6b finder tilsvarende anvendelse.«

12) Efter artikel 23 indsættes følgende kapitel:

»KAPITEL VIIA

SAMARBEJDE MED NATIONALE DOMSTOLE

Artikel 23a

Samarbejde med nationale domstole

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 107, stk. 1, og artikel 108 i TEUF kan medlemsstaternes domstole anmode

Kommissionen om oplysninger, som den har til sin rådighed, eller om en udtalelse om spørgsmål vedrørende statsstøttereglernes anvendelse.

2. Hvis hensynet til den konsekvente anvendelse af artikel 107, stk. 1, eller artikel 108 i TEUF kræver det, kan Kommissionen på eget initiativ fremsætte skriftlige bemærkninger til medlemsstaternes domstole, der har ansvar for anvendelse af statsstøttereglerne. Med tilladelse fra den pågældende domstol kan den også fremsætte mundtlige bemærkninger.

Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat om sin hensigt om at fremsætte bemærkninger, inden den fremsætter dem formelt.

Udelukkende med henblik på udarbejdelsen af sine bemærkninger kan Kommissionen anmode medlemsstatens relevante domstol om at tilsende den de dokumenter, som domstolen har til sin rådighed, og som er nødvendige med henblik på Kommissionens vurdering af spørgsmålet.«

13) Artikel 25 affattes således:

»Artikel 25

Afgørelser adressater

1. Afgørelserne vedtaget i henhold til artikel 6a, stk. 7, artikel 6b, stk. 1 og 2, og artikel 7, stk. 9, rettes til den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder. Kommissionen meddeler straks afgørelsen til adressaten, og giver adressaten mulighed for at meddele Kommissionen, hvilke oplysninger den anser for at være undergivet tavshedspligt.

2. Alle andre afgørelser vedtaget af Kommissionen i henhold til kapitel II, III, IV, V og VII rettes til den pågældende medlemsstat. Kommissionen meddeler straks disse afgørelser til den pågældende medlemsstat og giver denne medlemsstat mulighed for at meddele Kommissionen, hvilke oplysninger den anser for at være undergivet tavshedspligt.«

14) I artikel 26 indsættes som stk. 2a:

»2a. Kommissionen offentliggør de afgørelser, som den vedtager i henhold til artikel 6b, stk. 1 og 2, i *Den Europæiske Unions Tidende*.«

15) Artikel 27 affattes således:

»Artikel 27

Gennemførelsesbestemmelser

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesbestemmelser efter proceduren i artikel 29 vedrørende:

- a) form, indhold og andre enkeltheder i forbindelser med anmeldelser
- b) form, indhold og andre enkeltheder i forbindelser med årlige rapporter

c) form, indhold og andre enkeltheder i forbindelser med klager indgivet i henhold til artikel 10, stk. 1, og artikel 20, stk. 2

d) enkeltheder om frister og beregning af frister og

e) den i artikel 14, stk. 2, omhandlede rentesats.»

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 2013.

På Rådets vegne

C. ASHTON

Formand
